

fortjente Noget, og betalte i Forhold til, hvad de fortjente; men denne Ultring er ogsaa kun tildeels sand. Vi have i den Grad trykkende Afgifter paa Skibsarten, at, hvis det høitærede Medlem vil gaae op i Statsrevisionen og see Havneregnskaberne efter, saa vil han see, at det er umuligt f. Ex. for en Skipper under Forbiseiling at løsse en Td. Kul, fordi Statsafgiften under Navn af Gebyrer og Andet er Mere, end det er værd, som han vil løsse. Det er dog et slaaende Beviis paa, at denne Regel ikke gjælder i sin Almindelighed. Her er Tale om Communal- og Statskatter i deres Almindelighed; den høitærede Ordfører har ikke sagt, at han udelukkende holdt sig til Statskatter; altsaa, jeg er berettiget til at tage den communale Beskatning med, og tager jeg denne med, saa kommer jeg til, at et Skib ogsaa betaler en Afgift paa en Tid, hvor det Intet tjener. Sa, Vinterlagsspenge er netop en Afgift, som betales, naar Skibet ligger stille. Men det Mærkværdige ved denne Sag er, at det ærede Medlem netop fremdrager en Ting, som der i sin Tid har været anket saameget over, idet han udtrykkelig bruger Ordet Skibsafgifter, hvorunder forstaaes Afgifter paa Skibsarten og Told af Skibe, og der maa jeg tillade mig at møde den høitærede Ordfører med hans egen Gjerning. Han har som Finantsminister i 1863 forelagt og faaet vedtaget en Toldlov, som lægger 3 pCt. Afgift paa ethvert Skib, der indføres i Landet; jeg kan gjerne sige, at denne Told staaer i Forbindelse med Toldafgifterne paa det Raamateriale, som danner Skibet, men det er ligegyldigt; her er Tale om Afgifter af en Eiendom, et Skib, som kommer til en Havn uden at fortjene Noget. Hvis man, mine Herrer, kjøber et Skib i Udlandet og faaer det hjemført, saa maa man betale en ganske enorm, utaalelig og uheldbringende Skat. Dersom De nu ville lægge Mærke til, hvad det ærede Mindretal fordrede i sin Dagsorden, saa gif det jo ud paa, at der skulde betales $\frac{1}{2}$ pro mille, det vil altsaa sige $\frac{1}{20}$ pCt. af vedkommende Eiendom, altsaa vedkommende Skibs Værdi; men den høitærede Ordfører har som Finantsminister i 1863 gennemført en Lov, som ikke

paalægger en Afgift af 3 pro mille, men 3 pCt., det vil altsaa sige 60 Gange saameget een gang paa denne Eiendom, som første Gang kommer ind i Havnen. De ville altsaa see, at dette er 60 Gange saameget, som Mindretallet forlanger; men dette gjør endnu ikke Forskjellen tydelig, thi det er 60 Gange saameget, naar man tager Skibet til den Værdi, det har som nyt. Nu vil jeg tage et Skib paa 50 Læster, og jeg vil sige, at det er 15,000 Rd. værd; af dette fordrer man, den første Gang man kommer ind med det, den Bagatel af 450 Rd. Det er ikke alene 60 Gange saameget som det, Mindretallet forlanger, men det er en Afgift, der erlægges i det Dieblif, da Skibet har meest Værdi. Efterhaanden som Skibet i Aarenes Løb forringes i Værdi — efter almindelige Forhold vil et Skib kun kunne vare i en Tid af 20 à 30 Aar — saa vil dette Forholdstal: 60, naar det Moment tages med i Betragtning, gaae langt op over 100. Det er altsaa ikke Tilfældet, at man ved at vælge Mindretallets Forslag med dets Beskatning paa Formuen vil ramme Formuen, hvor man ikke før har ramt den; man vil ramme den meget mindre, og det er netop, hvad der er udtalt saa ofte her i Salen, Mindretallets Mening, at det ønskes — det er dets Anse, at det ikke er skeet — at denne Toldafgift hæves, thi saa falde de store Afgifter bort. Det er altsaa saa langt fra, at det vil være en Forøgelse, naar Mindretallets Anskuelse gaaer igjennem, at det tværtimod vil være en meget betydelig Rettelse, der vil indtræde ligesoverfor denne specielle Gjenstand, nemlig Skibet. Det ærede Medlem sagde — jeg kommer ikke tilbage til Ordene for at fornærme, men jeg citerer kun — at jeg ikke forstod et eneste Ord. Mine Herrer, lad os dog behandle hinanden eens. Naar de Herrer Medlemmer fra Høire saa ofte gjøre Noget gjældende, saa høre vi bestandig Udtrykket Sagkundskab om enhver Gjenstand, at det er Sagkundskaben, der skal gjøre Udslaget, og naar man har denne, har man Lov til at tale med; men Herregud, har en Jurist ikke Lov til at tale med om Love, og har en Mand, der har aflagt Prøve paa Universitetet paa statsøconomiske Kundskaber,